

УДК 7.08:097'06

Цімох Наталія Іванівна

доцент кафедри тележурналістики,

дикторів та ведучих телепрограм,

Київський національний університет

культури і мистецтв

Київ, Україна

tsimoh.n@gmail.com

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЖАНРІВ СУЧАСНИХ ТЕЛЕВІЗІЙНИХ ПРОГРАМ

Мета дослідження. Проаналізувати класифікацію жанрів сучасного телебачення та з'ясувати причини, що сприяли народженню нових екранних форм, переосмисленню традиційних жанрів, становленню нових типів телевізійного мовлення. Розширити уявлення про жанрові аспекти та дослідити тенденції розвитку жанрів на сучасному телебаченні.

Методологія дослідження. За допомогою аналізу сучасних телевізійних програм, дослідити соціально-економічні та політичні зміни в державі, які вплинули на класифікацію всієї жанрової системи, з'ясувати причини, які сприяли виникненню нових жанрових утворень, а також дослідити основні тенденції розвитку телебачення в історичному аспекті.

Наукова новизна. У процесі еволюції телевізійних жанрів, типів і форматів телемовлення спостерігається стала тенденція інтегрованого відбору телевізійних програм, еволюція, гібридизація жанрів, з'являються нові жанрові утворення за рахунок злиття, або заміщення одних жанрів іншими. У зв'язку з цим доцільно розглянути тенденцію розвитку жанрів на сучасному телебаченні, з'ясувати і встановити причини виникнення нових жанрів, зовнішні й внутрішні зв'язки між ними, систематизувати практичні знання на основі наукового підходу.

Висновки. У процесі дослідження було виявлено причини, які сприяли переосмисленню традиційних жанрів, народженню нових, становленню нових типів телевізійних програм. Було з'ясовано, що в зв'язку з еволюцією жанрів, виникає поняття злиття жанрів, а постійний процес розмитості жанрових кордонів призводить не лише до виникнення гібридних жанрових форм, але й до постійного жанрового збагачення. Вивчення жанрів, їх можливостей і характерних ознак є особливо важливим для журналіста, оскільки саме жанри визначають специфіку журналістської творчості й професійної діяльності. У жанрах проявляється зміст програми, її тематика і проблематика, методи роботи журналіста, форми спілкування з глядачем.

Впроваджуючи новітні цифрові технології, використовуючи багатство виражальних засобів, телевізійники постійно розширюють та урізноманітнюють жанрову палітру програм.

Ключові слова: телебачення, телевізійний жанр, телевізійні програми, новини.

Цимох Наталя Ивановна, доцент кафедри тележурналістики, дикторов и ведущих телепрограмм, Киевский национальный университет культуры и искусств, Киев, Украина

Тенденции развития жанров современных телевизионных программ

Цель исследования. Проанализировать классификацию жанров современного телевидения, и выявить причины, которые способствовали рождению новых экранных форм, переосмыслению традиционных жанров, становлению новых типов телевизионного вещания. Расширить представление о жанровых аспектах и исследовать тенденции развития жанров на современном телевидении.

Методология исследования. С помощью анализа современных телевизионных программ, исследовать социально-экономические и политические изменения в государстве, которые повлияли на классификацию всей жанровой системы, выявить причины, которые способствовали возникновению новых жанровых образований, а также выявить основные тенденции развития телевидения в историческом аспекте.

Научная новизна В процессе эволюции телевизионных жанров, типов и форматов телевещания наблюдается сталая тенденция интегрированного отбора телевизионных программ, эволюция, гибридизация жанров. За счет слияния или замещения одних жанров другими появляются новые жанровые образования. В связи с этим целесообразно рассмотреть тенденцию развития жанров на современном телевидении, выяснить и установить причины возникновения новых жанров, внешние и внутренние связки между ними, систематизировать практические знания на основе научного подхода.

Выводы. В процессе исследования были выявлены причины, которые способствовали переосмыслению традиционных жанров, рождению новых, становлению новых типов телевизионных программ. Было выяснено, что в связи с эволюцией жанров, рядом с понятиями диффузия и дифференциация жанров возникает понятие слияния жанров, а постоянный процесс размытости жанровых границ приводит не только к возникновению гибридных жанровых форм, но и к постоянному жанровому обогащению. Изучение жанров, их возможностей и характерных признаков является особенно важным для журналиста, поскольку именно жанры определяют специфику их творчества и профессиональной деятельности. В жанрах проявляется содержание программы, ее тематика и проблематика, методы работы журналиста, формы общения со зрителем. Внедряя новейшие цифровые технологии, используя богатство выразительных средств, телевизионщики постоянно расширяют и разнообразят жанровую палитру программ.

Ключевые слова: телевидение, телевизионный жанр, телевизионные программы, новости.

Tsimokh Natalia, Associate Professor of the Department of Tele-Journalism speakers and leading TV shows, Kiev National University of Culture and Arts, Kiev, Ukraine

Trends in the development of genres of modern television programs

Research aim. To analyse classification of genres of modern television, and educe reasons, that assisted birth of the new CRT forms, переосмисленню of traditional genres, becoming of new types of the televisional broadcasting. To extend an idea about genre aspects and investigate progress of genres trends on modern television.

Research methodology. By means of analysis of modern telecasts, to investigate socio-economic and political changes in the state, that influenced on diffusions of all genre system, educe reasons that assisted the origin of new genre formations, and also educe basic progress of television trends in a historical aspect.

The scientific novelty. In the process of evolution of televisional genres, types and formats of телемовлення it is observed the tendency of the integrated selection of telecasts, diffusion, hybridization of genres, became, new genre formations appear due to confluence, or substituting for one genres other. In connection with it it is expedient to consider a progress of genres trend on modern television, to find out and set reasons of origin of new genres, external and internal copulas between them, to systematize practical knowledge on the basis of scientific approach.

Conclusions. In the process of research reasons, that assisted переосмисленню of traditional genres, birth of new, becoming of new types of telecasts, were educed. It was found out, that in connection with the evolution of genres, next to concepts diffusion and differentiation of genres arise up concept of confluence of genres, and the permanent process of washed out of genre borders results not only in the origin of hybrid genre forms but also permanent genre enriching. A study of genres, their possibilities and characteristic signs is especially important for

a journalist, as exactly genres determine the specific of their work and professional activity. In genres maintenance of the program, her subjects and range of problems, methods of work of journalist, form of intermingling, shows up with a spectator. Inculcating the newest digital technologies, using riches of expressive facilities, телевізійники constantly extend and diversify the genre palette of the programs.

Key words: television, televisional genre, television program, information.

Актуальність теми. Телебачення – один із найбільш масових засобів поширення інфоориммації, яке об'єднує в собі передові досягнення журналістики, культури, мистецтва, науково-технічної думки і економіки. У зв'язку з технічним прогресом, узагальненням досвіду, вивченням основ, на яких будуються жанри, якість програм повсякчас поліпшується. Але зробити їх цікавими можливо лише за допомогою пізнання кращих програм у конкретному жанрі. Сучасна система жанрів – це структура, яка динамічно розвивається. Всередині неї існують зовнішні й внутрішні зв'язки. Внутрішній зв'язок між жанрами зумовлений одним типом творчості – публіцистичним, а зовнішній – тим, що кожен жанр виникає згідно з потребою відобразити сучасне життя. У зв'язку з цим доцільно проаналізувати тенденції розвитку жанрів телевізійних програм.

Жанр [фр. «*genre*», від лат. «*genus (generis)*» – рід, вид] – формально-змістовна категорія, розроблена в літературознавстві з метою класифікації творчих продуктів текстового характеру (творів) за їхнім типом. Жанр – тип, рід твору, який відзначається особливими,

тільки йому властивими рисами й ознаками щодо композиції, структури, образних засобів і творчих прийомів, мови і стилю викладу.

У «Літературознавчому словнику-довіднику» літературний жанр трактується як «один з головних елементів систематизації літературного матеріалу, що «класифікує літературні твори за типами їх поетичної структури», розрізняючи при цьому літературний рід (загальне), літературний вид (особливе), різновид (жанр) [7, с. 417].

Про тенденції розвитку жанрів, аспекти з історії й теорії телебачення та його місце в системі засобів масової інформації писали як зарубіжні, так і вітчизняні дослідники. Зокрема, у своїх наукових працях, такі автори як Є. Г. Багіров, В. В. Бугрим, А. С. Вартанов, В. В. Гоян, В. В. Єгоров, Г. В. Кузнєцов, В. Л. Цвік, А. Я. Юровський та ін. досліджували особливості драматургії телевізійних жанрів, та основні тенденції розвитку телебачення в історичному аспекті, його функції, специфіку, роль для культурного розвитку суспільства.

Класифікацію жанрів телебачення, вперше розробив радянський і російський тележурналіст, професор факультету журналістики МДУ, співавтор першого в Росії підручника з телевізійної журналістики. Р. А. Борецький у праці «Інформаційні жанри телебачення», де виокремлено такі: інформаційно-публіцистичні – інформаційний виступ у кадрі, коментар, огляд, репортаж, інтерв'ю, бесіда, дискусія, прес-конференція; і художні (постановочні, ігрові) – нарис, документальні кіно- та відеофільми.

Вивченням цієї теми займалися українські та закордонні вчені, зокрема: етапи становлення і розвитку телебачення та його жанрові й функціональні особливості проаналізував у своїх працях російський науковець Є. Г. Багіров. Основні риси телемовлення та розвиток жанрів на телебаченні описав російський дослідник В. В. Єгоров у монографії «Телебачення між минулим і майбуттям». Телевізійну журналістику та телевізійні жанри досліджував у своїх працях російський вчений в сфері теорії та практики телебачення, професор МДУ ім. Ломоносова В. Л. Цвік. Російський філософ і культуролог М. М. Бахтін, зокрема, у збірнику «Епос і роман» підкреслював, що на кожному новому етапі, незалежно один від одного, жанр відроджується і оновлюється одночасно пам'ятаючи своє минуле. Радянський і російський філолог, культуролог, мистецтвознавець Д. С. Ліхачов, вважав, що жанри, незалежно один від одного, утворюють певну систему, яка змінюється історично. Московський вчений Д. Г. Бекасов, у навчально-методичному посібнику «Кореспонденція, стаття – жанри публіцистики» з курсу «Теорія і практика партійно-радянської преси» писав, що теоретичне розроблення класифікації видів і жанрів ще не закінчене, а їх поділ відносний та умовний, тому що основна ознака жанру залишається визначальною у всіх видах.

Серед українських дослідників варто відзначити науковий доробок у галузі телебачення і, зокрема, жанрів професора Київського національного університету культури і мистецтв, кандидата мистецтвознавства, доктора філософських наук, автора численних наукових публікацій С. Д. Безклубенка, який дослідив історико-культурологічні аспекти розвитку телебачення, художніх жанрів.

І. Г. Мащенко приділяв особливу увагу історичним аспектам розвитку телебачення, питанням тележурналістики і жанровим ознакам. М. І. Недопитанський досліджував сучасну практику журналістського інтерв'ю, технологію виготовлення теленовин, секрети популярності та виробництва телевізійного ток-шоу.

Але, враховуючи динамічний розвиток телебачення, наслідком чого стала зміна жанрової структури телевізійного контенту, тенденції розвитку жанрів сучасного телебачення досліджені не в повній мірі. Тому було прийнято рішення розширити уявлення про жанрові аспекти та дослідити тенденції розвитку жанрів сучасних телевізійних програм.

Мета дослідження. Проаналізувати класифікацію жанрів сучасного телебачення та з'ясувати причини, що сприяли народженню нових екранних форм, переосмисленню традиційних жанрів, становленню нових типів телевізійного мовлення. Розширити уявлення про жанрові аспекти та дослідити тенденції розвитку жанрів на сучасному телебаченні.

Виклад основного матеріалу. Телевізійний жанр – це загальне поняття, до складу якого входять засоби відображення навколишнього світу на телеекрані за допомогою нарису, інтерв'ю, репортажу, ток-шоу, реаліті-шоу, телеспектаклю, художнього фільму, багатосерійного телефільму та ін. Він може мати певні постійні ознаки, а може вміщувати випадкові елементи, які не мають суттєвого значення для зміни характеру жанру. Наприклад, в оперативному коментарі може міститися інформаційне повідомлення. Хоча воно не є суттєвою ознакою жанру коментаря, оскільки

коментар – це не стільки факт, скільки думка компетентної людини про факт та її відношення до цього. Водночас, інформаційне повідомлення може містити елемент коментаря. У цьому випадку інформаційне повідомлення називають коментованим, хоча думка коментатора не є обов'язковим елементом.

Призначення жанрів визначають три основні способи відображення дійсності: а) повідомлення фактів, подій, явищ б) інтерпретація фактів, подій, явищ, в) образно-публіцистичне розкриття фактів, подій, явищ.

За визначенням професора В. Й. Здоровеги є три основні жанрово-творчі фактори: предмет або об'єкт відображення, цільова установка відображення і метод відображення [4, с. 55]. Залежно від способу відображення телебачення синтезує в своїх передачах безліч жанрів і різних видів мистецтва [2, с. 164]. Сучасна система телевізійних жанрів об'єднує різні жанри публіцистики, масової культури, науково-технічних досягнень, починаючи від новин до ток-шоу, художніх телепередач і навчальних програм до «мільних опер», теленовел і нарисів до розважальних і реаліті-шоу. Залежно від способу відображення жанри публіцистики поділяються на інформаційні (відповідно до питань: що, де, коли) або інформаційно-аналітичні (питання як, чому та з якою метою, кому це вигідно, які будуть наслідки), та художньо-публіцистичні жанри. До інформаційних належать жанри, завданням яких є повідомлення про подію або явище (замітка, репортаж, звіт, інтерв'ю). Ці жанри характеризуються оперативністю, стислістю, точністю й ясністю подачі інформації. Вони не потребують аналізу чи коментаря, мають бути представлені

об'єктивно і точно. Аналітичні жанри журналістики дають широке та докладне висвітлення фактів з їхньою оцінкою, узагальненням, коментуванням. До них відносять: рецензію, огляд, коментарі, кореспонденцію, статтю, розслідування. Предметом журналістського розслідування, зазвичай, є яке-небудь велике негативне явище. Ми маємо з'ясувати причини цього явища. Насамперед, кожен конкретний жанр може мати кілька різновидів, як наприклад, репортаж – прямий про подію (синхронний або німий), постановочний («провокаційна ситуація») і тематичний (проблемний).

Художньо-публіцистичні жанри, насамперед, подають авторські враження про події чи явища, думки, роздуми стосовно тих чи інших проблем. До цих жанрів належать есе, нарис, фейлетон, памфлет. Художньо-публіцистичні жанри можуть мати експресивний характер. Вони досить складні у виконанні та вимагають від журналіста не тільки майстерності, а й наявності життєвого досвіду.

Класифікацію жанрів сучасного телебачення, типологію телевізійних програм і систему використання художньо-виразних засобів, сформували російські дослідники Г. В. Кузнецов, В. Л. Цвік, А. Я. Юровський, де виокремили такі жанри:

Інформаційні (новинні) програми, в яких регулярно повідомляється про поточні події, факти, обставини і які містять від 8 до 20 епізодів («сюжетів», репортажів, усних повідомлень). Можуть бути універсальним і спеціалізованим видом телепрограм. Під кінець дня або тижня виходять в ефір інформаційно-аналітичні або підсумкові програми, де повідомляються не тільки факти, але й висловлюються думки, припущення, узагальнення експертів та ведучого.

Публіцистичні програми, які подають для аудиторії соціальні проблеми на конкретних прикладах і закликають до їх вирішення, відкрито апелюючи до громадської думки (нариси, репортажі, бесіди, дискусії, ток-шоу та ін.).

Пізнавально-розважальні програми, це огляди поточних подій, легкі ток-шоу, «коктейль» з інтерв'ю зі знаменитостями, мультфільмів, інформації, корисних порад тощо.

Культурно-просвітницькі – програми, в яких драматично вибудована розповідь і показ духовних цінностей, створених людством. Жанри такі ж, як і в публіцистиці, а також трансляція вистав, передач про проблеми сім'ї й молоді, медицини (здоров'я), культури.

Дитячі – програми, адресовані глядачам дошкільного, молодшого шкільного, підліткового й юнацького віку, мета яких – всебічне виховання та освіта, соціалізація підростаючого покоління.

Спортивні – програми, в яких висвітлюється інформація та подаються коментарі про результати змагань, повні трансляції матчів або докладні репортажі про спортивні заходи.

Художні (ігрові) – кінофільми від 1 до 12 серій можуть йти як самостійний елемент або супроводжуватися культурно-освітньої бесідою, розповіддю про обставини створення фільму, про історичний контекст у співвідношенні з сьогоdnішнім днем.

Багатосерійні телефільми (серіали, «мильні опери»), які справедливо відокремлюються соціологами від художніх фільмів. Їх функція – дешева (у прямому і переносному сенсі) розвага. В одних і тих самих декораціях розігруються стандартні ситуації.

Розважальні – програми створені для задоволення і розваги глядача, це естрадні, циркові, музичні, ігрові, вікторини та ін.

Рекламні програми: телемагазини, сукупність кліпів, «сюжетів» про рекламу продукцію або послугу [9, с. 368].

Система жанрів має властивість змінюватися в часі (еволюціонувати) – виникають нові жанри (наприклад, телемості або телеігри), зникають старі (наприклад, телевізійний памфлет), також відбувається взаємопроникнення жанрів (наприклад, для підсилення емоційності в інтерв'ю привносять елементи репортажу, а репортаж – залучає риси художності аж до образності нарису, коли виявляється авторська позиція, що для репортажу нехарактерно).

Історичні зміни в суспільстві, реорганізація структури телебачення, боротьба за рейтинги каналів, сприяли виникненню та розвитку нових жанрів, появі нових телепрограм. Автори програм, які були типовими й існували в єдиній системі, починають шукати і втілювати нові ідеї, використовувати нові зображально-виражальні методи і прийоми, застосовувати досвід світового телебачення. Змінюються особливості написання текстів, особливості режисури, зйомки і монтажу даних програм. Відбувається кардинальний процес «перегляду» жанрових меж, який призвів до того, що звіт, інтерв'ю, репортаж, перестали бути лише інформаційними і аналітичними, диктор як «голова, що говорить» перетворюється на ведучого-коментатора, модератора, а інформаційні програми на інформаційно-аналітичні [5, с. 11].

Змінилася не тільки жанрова структура, а й місце, час жанру на екрані. З'явилися навіть сезонні коливання – наприклад, влітку збільшується відносна частка екстер'єрних зйомок. Найбільш стабільною в часі є функція кожного конкретного жанру, що часто народжується й помирає разом із ним [3, с. 41].

Зміни торкнулися не лише принципу відбору інформації (зменшилася частка «офіціозу», збільшилася кількість повідомлень на соціальні та культурні теми), змінилися способи подачі інформації: в репортажах на перший план стали «залучати» деталі, які цікаві всім глядачам, а випуски новин подавати винахідливо, з використанням ефектної зйомки, графіки, фантазії, спец ефектів тощо. Сенсаційне у верстці має випереджати те, що здається більш значущим: «Новина – за будь-яку ціну!». Повідомлення має бути не тільки цікавим, а й сенсаційним, розрахована пропорції між драмою і комізмом, не менш важливим є особистісний стиль звернення ведучого до «своєї» аудиторії. У таких умовах працювати важко, але дуже цікаво. Матеріал будь-якого обсягу вимагає по-справжньому творчої роботи, пошуку форми, шліфування змісту [1. с. 188]. Від класичної подачі інформації в новинах (надзвичайні або важливі події з життя країни, політичні події, важливі відкриття в науці, новини з соціального життя, міжнародні, культурні, спортивні події) формування контенту сюжетів змінилося за принципом шести «с» і одного «г»: скандал, сенсація, страх, смерть, сміх, секс і гроші.

Подання інформації в новинних і аналітичних програмах на телебаченні керується багатьма умовностями. До них належить невелика тривалість сюжету, наявність відеоряду, колажність, переходи в стилі «а тепер... про інше», драматизація та ін. [8, с. 171–173].

Щоб задовольнити інтереси глядача, в будь-яких інформаційних програмах присутні елементи розваги.

Серед новин виділилася окрема група – інформаційно-розважальні програми «Infotainment». Програми, які висвітлюють події дня або тижня, за рахунок використання нового методу, абувають яскравості, стають більш цікавими і видовищними. Глядача,

який увімкнув телевізор, потрібно втримати біля екрану; він не повинен нудьгувати, тому «цікавість» стає основним критерієм новин і аналітики. Таке визначення головного завдання програм у жанрі інфотейнменту викликає дискусії про межу жанрів на телебаченні, мету новинних програм, професійну етику журналістів, соціальну відповідальність телебачення [6].

Л. Васильєва в своїй праці «Робимо новини» подає інфотейнмент не як окремий жанр журналістики, а як метод подачі інформації, та розкриває два принципи подачі новин: «івент екшн і фінішінг».

«Event action» (івент екшн) або «провокована подія». Ця форма організації й подачі новин досить активно використовується журналістами і вимагає ретельного опрацювання й підготовки.

Ще один новий метод подачі новин, про який ідеться в монографії Л. Васильєвої – «*finishing*» (фінішінг). Це доведення новини, відгуків про неї до логічного кінця. Фінішінг, як і інфотейнмент – абсолютно новий і перспективний напрямок у сучасній журналістиці. Це журналістський хід, прийом, що дозволяє обіграти резонанс на виступ газети, знову відтворити один або кілька аспектів ситуації, але вже в новому, несподіваному фокусі. Що логічно переходить у несподівані висновки та коментарі. Якщо порівняти фінішінг з інфотейнментом, то останній розширює її інформаційні межі, а фінішінг дає можливість «заглибитися» в ситуацію.

Якщо досліджувати телевізійні жанри масової культури, то найбільшу групу складають пізнавально-розважальні й розважальні програми. Поняття «розважальні програми» походить від слів «розвага», «гра», «видовище». Оскільки основою будь-якої розважальної програми є гра, ці програми неодмінно мають бути видовищними,

а розвага є їх невід'ємною частиною. До пізнавально-розважальних програм відносяться: «програми-інфотеймент», контактні програми або (ток-шоу), інтелектуально-розважальні програми (вікторини).

Термін «інфотейнмент» виник у результаті аббревіатурного з'єднання двох слів: інформація (*information*) і розвага (*entertainment*) і поєднує в собі подачу інформації з відтінком розважальності.

Ток-шо́у (від англ. *talk show* [ˌtɔːkʃəʊ] – розмовне шоу, яке поєднує існуючі ознаки інтерв'ю, дискусії, гри, концентрується навколо особистості ведучого. Це максимально персоніфікована екранна форма. Про неї можна з сказати: ток-шоу створює зірок, а зірки створюють ток-шоу. Такому взаємовпливу, взаємодії форм та поведінці ведучого, насамперед, сприяють наявність таких характеристик: розум, дотепність, гумор, спритність,

Віктори́на – вид гри, що полягає у відповідях на усні чи письмові запитання з різних галузей знань. Ігри в основному відрізняються правилами, що визначають черговість ходу, тип і складність питання, порядок визначення переможців, а також винагороду за правильну відповідь.

Виключно розважальні програми поділяються на: гумористичні програми, кулінарні шоу, реаліті-шоу, розважальні шоу-видовища, «програми-перевтілення», ігрові розважальні програми (інтерактивні ігри), світські хроніки (програми про моду та модне світське життя), музичні програми.

Вони мають найвищий рейтинг, а інтерес глядачів до них постійно зростає. Такі проекти досить актуальні й відповідають суспільним інтересам населення.

У зв'язку з еволюцією жанрів, поряд з поняттями дифузії й диференціації жанрів виникає поняття злиття жанрів. Постійний процес невизначеності жанрових меж призвів не лише до виникнення гібридних жанрових форм, але й посприяв постійному жанровому збагаченню.

З'являються нові жанрові утворення (зокрема *infotainment*) Змінюється контент передач, з'являється багато програм на історичну тематику, про кримінальні події, боротьбу з корупцією та ін.

Висновок. На даний момент не має жодної уніфікованої класифікації жанрів, це свідчить про постійний розвиток жанроутворення та взаємно проникаючі процеси між жанрами. Новий погляд на традиційну систему жанрів крізь призму соціального контексту, ідентифікації нових жанрових різновидів вплине на формування структури нинішньої жанрової системи і підняти на найвищій щабель телевізійні дослідження України на прикладі світових стандартів. Для вирішення цього питання потрібно звернутися до функціонуючих законів медіа-індустрії в контексті сучасних тенденцій засобів масової інформації. Подолати існуючі концептуальні розбіжності в методологічній та соціально-політичній площині для досягнення консенсусу в питанні як має виглядати сучасне українське телебачення.

Список використаних джерел

1. Васильєва Л. А. Делаем новости! / Л. А. Васильєва. – Москва : Аспект Пресс, 2003. – 188 с.

2. Борецкий Р. А. Осторожно, телевидение! / Р. А. Борецкий. – Москва : Искусство, 2003. – 164 с.

3. Ганеева А. Б. Презренная журналистика : особенности светской и желтой журналистики / А. Б. Ганеева. – Уфа : Башгоспедуниверситет, 2000. – 48 с.

4. Здоровега В. Й. Теорія і методика журналістської творчості : підруч. 2-ге вид., перероб. і доп. / В. Й. Здоровега. – Львів : ПАІС, 2004. – 143 с.

5. Кройчик Л. Е. Система журналистских жанров / Л. Е. Кройчик // Основы творческой деятельности журналиста. – 2000. – С. 138–139.

6. Літературознавчий словник-довідник / Р. Т. Гром'як. – Київ : Академія, 1997. – 417 с.

7. Лубкович І. М. Соціологія і журналістика : підруч. для журналістів і не тільки / І. М. Лубкович. – Львів : ПАІС, 2005. – 176 с.

8. Мишин И. Круглый стол XXI век : новый информационный порядок. Информация к развлечению [Электронный ресурс] / И. Мишин // Искусство кино. – 2003. – № 11. – С. 12–16. – Режим доступа : <http://kinoart.ru/archive/2003/11/n11-article1>. – Загл. с экрана.

9. Телевизионная журналистика : учебник для студентов вузов, обучающихся по направлению и специальности «Журналистика» / [В. А. Садовничий и др.] ; редкол.: Г. В. Кузнецов, В. Л. Цвик, А. Я. Юровский. – 5-е изд., перераб. и доп. – Москва : Изд-во Моск. ун-та, 2005. – 366с.

References

- 1 Vasileva, L.A. (2003). *Making news*. Moskva: Aspekt Press.
- 2 Boretsky, R.A. (2003). *Carefully, television!* Moskva: Iskusstvo.

3 Ganeeva, A.B. (2000). *Despicable journalism: features of secular and yellow journalism*. Ufa: Bashgospeduniversitet.

4 Zdorovega, V.J. (2004). *Theory and methodology of journalistic creativity*. Lviv: PAIS.

5 Kroychik, L.E. (2000). System of journalistic genres. *Osnovy tvorcheskoi deyatel'nosti zhurnalista [System of journalistic genres]*, pp. 138–139.

6 Gromiak, R.T. (1997). *Literary Dictionary Directory*. Kiev: Akademia.

7 Lubkovich, I.M. (2005). *Sociology and journalism*. – Lviv : PAIS.

8 Mishin, I. (2003). Round table XXI century: a new information order. Information for entertainment, *Journal of Art of Cinema* [online] 11, pp. 12–16. Available at: <<http://kinoart.ru/archive/2003/11/n11-article1>> [Accessed 28 June 2003].

9 Yurovskiy, A. Tsvik, V., and Kuznetsov, G. eds. (2005). *Television journalism*. Moskva : Izdatel'stvo Moskovskogo universiteta.